

מסכת כלים

פרק י

א. אלו כלים מצילין בצמיד פתיל, כלי גללים, כלי אבנים, כלי אדמה, כלי חרס, וכלי נתר, עצמות הדג ועורו, עצמות חיה שבים ועורה, וכלי עץ הטהורים. מצילים בין מפיהם בין מצדיהם, בין יושבין על שוליהם בין מטין על צדיהם. היו כפויים על פיהם, מצילים כל שתחתיהם עד התהום. רבי אליעזר מטיא. על הכל מצילין, חוץ מכלי חרס, שאינו מציל אלא על האכלים ועל המשקין ועל כלי חרס:

ב. במה מקיפים. בסיד ובגפסים, בזפת ובשעווה, בטיט ובצואה, בחמר ובחרסית, ובכל דבר המתמרח. אין מקיפים לא בבעץ ולא בעופרת, מפני שהוא פתיל ואינו צמיד. אין מקיפין לא בדבילה שמנה, ולא בבצק שנלוש במי פרות, שלא יביאנו לידי פסול. ואם הקיף, הציל:

ג. מגופת החבית המחלקת ואינה נשמטת, רבי יהודה אומר, מצלת. וחכמים אומרים, אינה מצלת. הנה בית אצבע שלה שוקע בתוכה, השרץ בתוכה, החבית טמאה. השרץ בחבית, אכלין שבתוכה טמאים:

ד. הכדור והפזע של גמי שנתנו על פי החבית, אם מרח מן הצדדיו, לא הציל, עד שימרח מלמעלן ומלמטן. וכן במטלית של בגד. היתה של נר או של עור, וקשרה במשיחה, אם מרח מן הצדדיו, הציל:

ה. חבית שנתקלפה והזפת שלה עומדת, וכן קבוסים של מרים שגפתן עם השפה, רבי יהודה אומר, אינם מצילין. וחכמים אומרים, מצילין:

ו. חבית שנקבה וסתמוה שמים, הצילוה. פקקה בזמורה, עד שימרח מן הצדדים. היו שמים, עד שימרח מן הצדדיו ובין זמורה לחברתה. נסר שהוא נתון על פי התנור, אם מרח מן הצדדיו, הציל. היו שנים, עד שימרח מן הצדדיו ובין נסר לחברו. עשאון בסינין או בשגמין, אינו צריך למרח מן האמצע:

ז. תנור יטון בתוך הקדש וסרידה על פי היטון, נטל היטון וסרידה נופלת, הכל טמא. ואם לאו, הכל טהור. קדש בתוך היטון וסרידה

עַל פִּי הַיָּשׁוֹן, אִם אֵין בֵּין חֲדָשׁ לַסִּרְיָה פּוֹתַח טַפַּח, כָּל שֶׁבְּחֲדָשׁ
טָהוֹר:

ח. לְפָסִין זֶה בְּתוֹךְ זֶה וְשִׁפְתוֹתֵיהֶן שְׁווֹת, הַשָּׁרֵץ בְּעֲלִיּוֹנָה אוֹ
בַּתְּחִתּוֹנָה, הִיא טִמְאָה וְכֵלֶן טְהוֹרוֹת. הֵיוּ בְּכוֹנִס מִשְׁקָה, הַשָּׁרֵץ
בְּעֲלִיּוֹנָה, כֵּלֶן טִמְאוֹת. בַּתְּחִתּוֹנָה, הִיא טִמְאָה וְכֵלֶן טְהוֹרוֹת. הַשָּׁרֵץ
בְּעֲלִיּוֹנָה, וְהַתְּחִתּוֹנָה עוֹדָפֶת, הִיא וְהַתְּחִתּוֹנָה טִמְאָה. בְּעֲלִיּוֹנָה,
וְהַתְּחִתּוֹנָה עוֹדָפֶת, כָּל שֶׁיֵּשׁ בָּהּ מִשְׁקָה טוֹפֵחַ, טִמְאָה: